

DELIMIR REŠICKI

Buddy Holly

*Ő volt az első fehér, aki
a Tücskökkel
a New York-i Apollóban muzsikált.*

Ez a vidéki fickó.

A garázsból.

*A meghökkent közönségnek
előbb lezavarták az Oh, Boy-t,
majd az It's So Easy-t,
és a Rave On-t.*

Már az első taktusok után fejtetőre állt a terem.

*Megnyílt a tenger
a kiválasztott nép előtt.
Egy angyal felolvasta a neon evangéliumot
a fiatal fekete apostoloknak.*

*Az ő hangszalagját kellett volna
elsőként felküldeni a világűrbe,
a kozmikus ködök és a csillagpor
a fekete lyukban úgy táncolnának,
mintha gyomorszájon találta volna őket
az isteni villám.*

*A szobám sarkában
fálnak támasztva
egy olcsó gitár.*

*Régóta nem próbáltam eljátszani
azt a pár akkordot,
amit akkor tanultam,*

*amikor még
arról álmodoztunk,
hogy gitárhősök leszünk.*

*A kilencvenes évek közepén
lemondtam arról is,
hogy legalább egy lo-fi bandet alapítsak.*

*Akkor fogadtam meg,
hogy sohasem írom meg
életem legérdekesebb történeteit.*

*Ez az egyetlen ígéret,
amit az utolsó betűig
megtartottam.*

*Buddy Holly
szemüvege olyan vastag,
mint az Antarktisz jege,
amely alatt – rejtve – nyugszik
a frigyláda.*

*Amikor megyek,
próbálok sehol sem megállni.*

*Pontosan ismerem a pontokat,
amelyekre el kell jutnom
a nap bizonyos szakában,
mintha az akupunktúra mestere lennék,
aki gyógyító tűvel
vakon beletalál
a fájó testrészeidbe.*

*Főösleges, mint a gitár,
amelyen senki nem játszik.*

*Kiviszem a mezőre
és lefektetem a búzába.*

A tücskök házába.

Oh, Boy.

Nosztalgia

Bartch-nak

*Van valami titok
a pannóniai versekben.
Ezt mindig is tudták a síksági
özvegyek és a szüzek.*

*Tapasztaltam, amikor
vonattal utaztam Eszékről Északra,
Lengyelországba.*

*Valami azt súgta nekem,
figyeld a kezed,
miközben álmosan néztem
a vonatablakból,
a kifeszített halászhalókat,
ahogy csillognak a reggeli harmattól és halpikkelytől
a Balaton-parti falvakban,
tekintetem a semmin nyugtattam,
az üres horizontot bámultam.*

*Nem szél az, mi váratlanul
felborzolja a búzamezőt, amit
lázban égve álmodban érzel,
azzá a gyerekké változva ismét,
kinek nem sikerült hóval betemetni a szemét.*

*A köd sávjaiban, amelyek
pirkadatkor elterülnek, és hangtalanul lebegnek
a gyermekkornak e bús földje felett,
az aknamezőkön
évek óta érintetlenül
egy csodás növény illatozik.*

*Arcod egy pillanat alatt
eltűnt a víztükör fodrai között.
Sehol sem volt,
mire megnyugodott a tó felszíne
a fűzfák és az imbolygó nyárfák alatt.*

*A varázsló vágyakozva kortyolta
az abszintet a tó vizéről,
mit sem törődve azzal, hogy a nap
már magasan állt az áldott állapotban
meggyilkolt hercegnő szemében.*

*Párszáz kilométerrel odébb,
Csehországban, alkonyatkor polka szólt,
leánysága utolsó napjaiból.*

*Az ősök kezének sebei már régen
mandalaként vésődtek
a kitárt börtönök falába,
a szemében*

soha senki nem jegyezte fel a nevét.

FENYVESI OTTÓ fordításai

